

ਇਚਿੰਨਾਬੀਓ ਇਸ ਜੁਠੇ ਅਤੇ ਪਾਠ -5
 ਕਾਂ ਅਤੇ ਚਿੜੀ, ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਇਸ
 ਕਵਿਤਾ ਰਹੀ ਕਵੀ ਮਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ
 ਹੈ, ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
 ਫ਼ਾਸਤੇ ਫ਼ਾਤਾਦਰਨ ਨੂੰ ਅਸੁਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
 ਹੈ।

ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ
 ਫ਼ਾਤਾਦਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।
 ਕਿਵੇਂ ਉਦਾਸ ਬੈਠੀ ਚਿੜੀ ਨੂੰ ਕਾਂ ਪੁੱਛਦਾ
 ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹੈਂ ਤਾਂ
 ਚਿੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਾਮਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ
 ਜੀ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ ਆਈ-ਜਹਾ ਸਭ
 ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਿਤ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੁੱਖ
 ਕੱਟ ਕੇ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ
 ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਪੰਛੀ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿਣਗੇ,
 ਕੀ ਖਾਣਗੇ, ਆਲ੍ਹਣੇ ਕਿੱਥੇ ਪਾਉਣਗੇ।
 ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਲਈ ਸਭ
 ਕੁਝ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ
 ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ
 ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਖ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ
 ਹੈ। ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਆਪ ਕਰ ਰਿਹਾ
 ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼
 ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀ ਜੀ ਪੜ੍ਹਤੀ ਤੇ ਜਾਵੇ।
 ਸਭ ਕੁਝ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ।
 ਹਰ ਪਾਸੇ ਸੁੱਖ ਜੀ ਸੁੱਖ। ਚਿੜੀ
 ਕਹਿੰਦੀ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਇਹ ਜੀ ਅਕਾਸ਼
 ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਫ਼ਾਤਾਦਰਨ ਦੀ

Class - 7

ਪਾਠ-5 (ਕਾਂ ਤੇ ਚਿੜੀ)

Ramandeep Kaur

P-2

ਮੰਭਲ ਕਰਨੀ ਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਟੁਰ
ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਉਹ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੋ
ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ

→ ਮਾਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਖ਼ਰੂਸ਼ਿਤ ਕਰੀਂ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੀਦਾ।

→ ਮਾਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣ
ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

→ ਮਾਨੂੰ ਘਾਈ ਬਰਬਾਦ ਕਰੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

→ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮਾਧਨਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਖ਼ਰਚਾ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

→ ਹਵਾ ਨੂੰ ਖ਼ਰੂਸ਼ਿਤ ਕਰੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

→ ਘਾਈ ਵਿੱਚ ਗੰਦ - ਮੰਦ ਕਰੀਂ ਮੁੱਟਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ।

ਉਧਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ
ਕੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਅਸੀਂ
ਸਮਝ ਸਕਾਂਗੇ।
ਬੰਨਵਾਰ

(Last page)